

DÉVA ÉS VIDÉKE.

Társadalmi, közgazdasági és szépirodalmi heti lap.

MEGJELNIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési árak:
(helyben házhoz és vidékre postán küldve)
egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt
Egyes szám ára 8 kr.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerktársasági irodába Sándor Vidor nevére
címzendők.

Kéziratok — melyek vissza nem adának — aláírva és bérmentve küldendők be.
Előfizetések, pénzküldemények, hirdetések és nyilttéri közlemények a kiadóhivatalba
(Kroll és Társa könyvnyomdájába) küldendők.

Hirdetési díj: egy háromszor hasábozott garmond so
vagy ennek tértértékeért 4 kr.

Többszöri hirdetéseknel árkedvezmény.

Nyilttér: soronként 15 kr.

Hirdetési és nyilttéri díjak előre fizetendők.

— Lapunk t. olvasói között több-
ben vannak, kik nem csak a két
utóbbi, hanem még a második év-
negyeddal is hátralékban vannak.
Tisztelettel kérjük, hogy hátralékai-
kat a lehető legrövidebb idő alatt
beküldeni sziveskedjenek.

A KIADÓHIVATAL.

HETI KRONIKA.

— Stefánia özvegy trónörökösne eljegye-
zése Ferencz Ferdinánd királyi herczeggel egy
bécsi lap szerint bevégzett dolog. Az esküvő
is nemsokára meg fog történni.

— Miniszteri változások felől keringenek
hírek a lapokban és társaskörökben. Csáki Al-
bin gróf a zaklatott kultuszminiszteri székéből
vissza akar vonulni a nyugalmas főrendiházi
elnökségbe. Hanem, hogy mi történjék azután,
arról eddig csak szóbeszéd van, de semmi ha-
tározottabb megállapodás. Szóba jött, hogy Csá-
ky helyét Hieronymi foglalván el, a belügy-
miniszterséget Wekerle venné át, míg a pénzügy-
miniszterséggel Lukács László mostani ál-
lamtitkár bizatnék meg. Ennél azonban sokkal
komolyabb kombináció, hogy kultuszminiszterré
Jósika Samu báró, mostani belügyi államtitkár
fog kineveztetni; egyebekben pedig marad a
miniszterium a régiben, kivéve talán azt, hogy
esetleg Lukács Béla a közlekedési minisztersé-
gét felcseréli a majdan szervezendő legfelső
közigazgatási bíróság elnökségével.

Fehérváry báró honvédelmi miniszter, ki

csütörtökön járt Bécsben Bethen András gróf
földmívelési miniszterrel, ő felségének benyuj-
totta a lemondását. Beavatottak állítása szerint
a miniszter már megkapta a felség értesítését,
mely szerint a lemondást elfogadta.

A kormány felhívta a főispánokat, hogy
tegyenek jelentést arról, hogy az állami anya-
könyvvezetés és a polgári házasság miként
lesz az egyes vármegyékben végrehajtható.
Mint értesülünk, a főispánok jelentése úgy szól,
hogy az állami közigazgatás behozatala előtt
sem az állami anyakönyvvezetés sem a polgári
házasságoknak polgári hatóságok előtt való
kötése végre nem lesz hajtható. Ez okból a
kormánypártban a felett folyt a tanácskozás,
hogy a javaslatokat keresztül kell most vinni
és főrvényerőre emelni, de a végrehajtást
mindaddig fel kell függeszteni, míg a közigaz-
gatási törvények mind megalkottatnak és életbe
lépttetetnek.

— Az erdélyrészi dézsma-kárpótlás tár-
gyában a kormány mint tudva van, ismételve
törvényjavaslatnak benyújtását helyezte kilá-
tásba. A törvényjavaslat tervezete már el is
készült, még csak egy pár függő kérdés tisz-
tázása s a valódi igényjogosultak biztosítására
legalkalmasabb jogi formulának megállapítása
van hátra s a javaslatot legkésőbb februárius
hó folyamán a képviselőház elé fogják terjesz-
teni.

— A kir. honvédség több főtisztjét, a kik
jelenleg dandár-parancsnokok tavaszkor át fog-
ják helyezni hasonló minőségben és rangban
a közös hadsereghez. Az áthelyezéseknek célja
az, hogy ezek a dandárnokok gyakorlatilag is
megismerkedjenek a közös hadsereg dandár-
vezényletével. Az áthelyezés, nagyobb föltünés

elkerülése céljából úgy fog eszközöltetni, hogy
az illető dandárnokok — felsőbb utasításra —
maguk fogják kérelmezni az áthelyezést s az
áthelyezés csak ideiglenes lesz.

— A bolgár szobranje megszavazta Fer-
dinánd fejedelem részére a 400.000 frankkal
felemelt civillistát és azután egyhangúlag el-
fogadta a kormánynak azt az indítványát, hogy
Hartenau gróf özvegye és gyermekei 40.000
frank nyugdíjat kapjanak.

Magántisztviselők orsz. nyugdíj- egyesülete.

A »Magántisztviselők orsz. nyugdíjegyeseülete« a
következő körlevél közlésére kért föl bennünket:

Egy fontos, a hazai kereskedelmet évek óta
foglalkoztató kérdés megoldást nyert,

A magántisztviselők országos nyugdíjegyeseülete
megalakult. Kettős feladatot tűzött ki magának ezen
egyesület.

Az egyik, a kereskedelmi alkalmazottaknak módot
nyújtani arra, hogy megtakarított filléreiket, egy köl-
csönösség alapján szervezett pénztárban elhelyezve és
gyümölcsöztetve, munkaképtelenségük esetére önma-
guknak nyugdíjat, haláluk esetére özvegyeiknek évi
járadékot, esetleg teljesen árván maradt gyermekeik-
nek nevelési járulékot biztosítani.

A második feladata, az ország részvénytársaságai-
nak és magáncégeinek módot nyújtani arra, hogy
ezen egyesület vagyona, időnkinti adományok vagy
alapítványokkal gyarapítva, tisztviselőik aggkoráról
ezek családjaiknak sorsáról nagyobb megterhelhetés
nélkül gondoskodhassanak,

Társadalmunknak, de főleg a kereskedelmi vilá-
gának ép oly régóta, mint súlyosan érzett hiánya, hogy
nem létezett eddig intézmény, mely a kereskedelmi
és iparvállalatoknál vagy üzletekben alkalmazott nagy-
számu magántisztviselők jövőjének biztosítására szolgál-
t volna.

Nemcsak hézagot, hanem valódi szükséglet fog

„DÉVA ÉS VIDÉKE“ TÁRCZÁJA.

Örzi és én.*)

Irtá: WILL CARLETON.

Itt vannak az irások, ügyvéd ur tartsa készen
Az Örzi és én válunk; a házunk más egészen,
Már azt hittem örökre hü frigyben éldegélünk,
De nem lehet, az is nem hagyta ezt megérnünk

Mi történt? óh ügyvéd ur nehéz azt megbeszélnem
Sok esztendőknél eltünk egymással békességben.
Számomra nem volt asszony, más férfi néki mint én,
Miért is nem lehet úgy ma is mint eleintén?

S most megbeszéltem véle és Örzi nem mondta nem,
Hogy el kell tőle végképpen szakítanom életem,
Nem mintha megsalt vagy én csaltam vón' meg őt,
A békétlenség lopva jött s közöttünk egyre nőtt

Lángot fogott a szikra immáron mindkettőnkbe
De ki gondolta volna, hogy válás lesz belőle?
Hibás vagyok, tudom jól, mint annyi másan én is,
De Örzi bár milyen jó, hamar fölförtyan mégis.

Az első pör közöttünk, haj, jól emlékszem rája
Vihar volt boldogságunk viruló szép fájára
Pör volt a házban egyre, pör járta nappal, éjjel
S a harag is nőtt közöttünk a nagy pörlekedéssel.

Hogy másodsor pöröltünk egy tehén miatt volt a;
A válunál megsebzett és egy a mást okolta
Én őt tartám hibásnak, ő persze máskép vélte.
S isten bocsá' de már-már majd hajba kaptunk érte.

Máskor dévajkodásból került pörlekedésre
Egy napig is eljártunk s nem szóltunk egy ígét se;
Egyszer meg egy pohárért, hogy eltört megszólaltam
S isten a mondhatója mi rosszat monda rólam,

Sokszor volt a pohár ok oszt'is patáliára
És a tehén miatt is a pör nem egyszer járta;
Mennyországból a házunk így lett pokolnak fészke
És a boldogságunknak lasankint sirja, vége.

Igy járta ez mindennap: pörnek se hossza, vége
Nem tért egy percze vissza a házunk békessége
És jöttek a szomszédok, a ház tele volt velük
Hogy jó tanácsaikkal meghozzák békességünk.

Bubánatban ingyen telt a nap, a hét, a hónap,
Daczosan járt kélt Örzi, de ő se vette szómat
A télen megfontoltam — volt rája érkezésem —
Ha meg nem békül újra, a vége válás léssen.

És megbeszéltem véle és nem mondta Örzi: nem,
Hogy el kell tőle végképpen szakítanom életem
A mi övé tovább is marad az az övének
A mi az én jussom meg ismerje el enyémnek.

A kontraktusba elsőb ügyvéd ur írja kérem
Hogy mindenem mi van az Örzié felében:
Velem együtt szerezte jó s rossz időbe mim van
S ha nékie testáalom, igazság s jog szerint van

A ház, a pajta, szerű... mind mind-nt írja rája
Igaz, több hasznát vészi, ha férfi a gazdája
De hát én megfogadtam, s azért csak igyen légyen
Akármí lesz belőlem, ne tudjam őt szegényen.

Egy kis készpénzem is van — igaz nagyon kevéske —
Pár száz forint, a mit rossz napokra tettem félre.
Biztos kezeke biztam nem vész el egy krajczárja
Ügyvéd ur írja kérem annak felét is rája.

Mosolyg úgy e, hogy annyit írok az ő nevére
De nem röviditem meg, hisz kettőnk szerzeménye.
Mikor elvettem Örzit még ifju volt s milyen szép
S mindent dicérhetek rajt, csak egyet nem: a nyelvét.

Mikor még ifju voltam, bár mint ön, nem oly tanult,
Hogy Örzi nem doktorné lett, bizony csak rajta mult,
Hogy mégis engem választott beh sok volt irigyem,
De férfi, nálam boldogabb, nem is volt senkisé.

Beteg valék oszt' egykor testem láz járta által
Leszámoltam én akkor már az egész világgal
És Örzi egyre ott volt — sohse felejtném el —
Hüségesen virrasztott mellettem nappal, éjjel.

S ügyvéd ur látta volna! házunk, meg a konyhája!
Nem volt a tisztaságba egész falunkba párja,
De széles e világon se volt oly tiszta asszony
E részben nincsen is rá bár csak egy szó panaszom.

S most kérem az irásom, hadd lám mit irt rája
Otthon megolvassom majd, hogy nincsen e hibája
S ha minden rendbe lesz már otthon s a gazdagságba
Megcsókolom fiam és — oszt' mégyek a világba.

* A Zempléni P. Gyula által szerkesztett „Regény-Salon”-
nak 1894. január 1-én megjelenendő 2-ik számából.

tehát a megalakult „Magántisztviselők Országos Nyugdíjgyesülete“ pótolni.

Ezen egyesület nagy és hálás, közhasznú és humanus feladatának felismerése mellett meg vagyunk győződve arról, hogy nemcsak a hazai kereskedelmi körök, de az egész társadalom örömmel fogja üdvözölni ezen magasztos célú intézményt, mely hivatva lesz a kereskedelem és ipar szorgalmas bajnokait és ezek családtagjait felszabadítani azon aggodalomtól, mely eddig csak tesztőleg hatott tevékenységükre: hogy miből fognak agg korukban munkaképtelenség esetén megélni, mikép fognak családjuknak kenyeret szerezni!

Méltóztassék megítélni azon hatást, melylyel ezen intézmény a lídérczynomás alól felszabadított, nyugodt jövő elé tekintő, gondoktól ment kedélytől ösztönzött magántisztviselők seregének tevékenységére fog bízni; méltóztassék megfontolni, hogy ezen egyesület humanus működésével kapcsolatosan mily nagy erkölcsi kötelezettség alól fogja felmenteni a kereskedelmi és iparvállalati cégek igazgatóságait, főnökeit elaggott, munka képtelenné vált hivatalnokáikkal szemben; és méltóztassék mérlegelni, mily nagy befolyást kell, hogy ezen egyesület gyakoroljon a magántisztviselők stabilitására és megbízhatóságára, önbecsülésére! Bizonyára azon meggyőződésre kell jutni mindenkinek, hogy ezen egyesület nemcsak a magántisztviselők jövőjének biztosítására szükséges, de működése a kereskedelem és ipar általános szempontjából szintugy mint az egyes vállalatok és cégekre nézve csak üdvös hatása leend

Midőn tehát t. czimet a „Magántisztviselők Országos Nyugdíjgyesülete“ megalakulásáról van szerencsénk értesíteni, egyben örömmel ragadjuk meg az alkalmat, hogy azon meggyőződésünknek is adjunk kifejezést, mikép nemcsak a magántisztviselők, hanem az intézetek, vállalatok, cégek és főnökök is vállelve közre fognak működni ezen humanus és közhasznú egyesület tagjai és vagyona gyarapításánál.

Azon reményben, mikép t. czim is lelkesülve ezen egyesületnek közhasznú és humanus céljáért, azt kegyes támogatásában is fogja részesíteni, maradtunk hazafias üdvözlettel

Magántisztviselők Országos Nyugdíjgyesülete.

Gróf Teleki Géza s. k. Weisz Berthold s. k.

IGAZSÁGÜGY.

A „Románische Revue“ 1892. évi 8. és 9-ik füzetének elkobzása és megsemmisítése tárgyában 1893-ik évi december hó 21-én tartott végtárgyalás.

Elnök: *Dr. Súlyom-Fekete Ferencz.*

Bírák: *Tolnai János és dr. Papp István*

A vádhatóságot *dr. Szász Iván* kir. alügyész képviselte.

Elnök a végtárgyalást megnyitván, kijelenti, hogy annak tárgyát a „Románische Revue“ 1892. évi 8. és 9-ik és a kir. ügyész által lefoglalt füzetek elkobzása és megsemmisítése képezi.

Konstatálja, hogy a megidézettek közül Tiniuk Titus ismeretlen tartozkodásu szerkesztő megidézhető nem volt; mire részére a kir. ügyész indítványa folytán védőül *dr. Farkas Béla* ügyvéd rendeltetett ki.

Egyet ügyvéd ur még csak, hogy majdnem elfeledtem!
Ha meghalok Örzsimez temessenek el engem
A hárs alatt pihenjek mit én ültettem régen
A házasságunk első boldogságos évében.

S ha Örzi is . . . sokára . . . majd megnyugodni tére.
Temessék el én mellém hadd legyek együtt véle
S ha lesz találkozásunk a magasságos égben
Szeretni fogjuk egymást mint itt lent egykor, régen

II.

Alázatos szolgálja' csés jónapot kívánok.
Elhoztam a kontraktust, itt vannak az irások
Maradhat úgy a mint van nincs bántani mit rajta,
Hogy úgy történt a mint lett, isten is úgy akarta

A hogy azon az estén, hazafelé menőben
Elgondolám a sorsom, mi lesz ezután belőlem?
A gondolataimnak majd, hogy betegje lettem,
Szerencse jó lovamnak, hogy el nem tévelyedtem.

A széles országutról, balog utra letértem
Pedig teher is jócskán vala ám a szekéren!
És elgondoltam újra egész jövőndő sorsom
S hogy mily boldogságos volt egykor a ház, az otthon

S eszembe ötlött minden, mi ok volt pörpatvarra
S hogy hányszor fölfortyantam a legkisebb dologra.
S minél tovább gondoltam, előttem állt tisztábban,
Kettőnk közül nagyobb bizony magam hibáztam,

Erre a kir. ügyész ismertetvén röviden a tényállást, az ezen ügyben hozott I., II. és III-ad bírói határozatok felolvasása után indítványozza bizonyítási eljárásnak keresztülvételét arra nézve, hogy a lefoglalt füzetek izgatást tartalmaznak, mert csak így kobozhatók el és semmisíthetők meg a btkv. 62. §-a alapján a lefoglalt füzetek.

Az igénylők részéről *Olariu Elek*, *Krajinik Romulus* és *dr. Farkas Béla* ügyvéd tiltakoznak a bizonyítási eljárás ellen, mert szerintök azon kérdésnek eldöntése, hogy az inkriminált közlemények izgatást tartalmaznak-e vagy nem? a sajtóbírótság jogkörébe tartozik.

A kir. törvényszék a bizonyítási eljárást elrendeli, de az inkriminált közleményeknek egész terjedelmében felolvasását mellőzni rendeli, azzal indokolva, hogy kétségtelen az, hogy az említett közlemények izgatást tartalmaznak, mivel azok a „Replikának“ „Román kérdés Magyarországon és Erdélyben“ című közleményét foglalják magukban, mire az izgatás már jogerős ítélettel ki lett mondva.

Az idő előrehaladottsága miatt elnök a tárgyalást felfüggeszti s annak folytatását délután 2 $\frac{1}{2}$ órára tűzi ki.

Délután megnyitván a tárgyalás, elnök a kir. ügyészt ítéleti indítványának előterjesztésére hívja fel. Királyi ügyész a következő beszédet mondotta:

Tek. kir. Törvényszék!

Mint közvetlen tapasztalatból is, de bizonyára a sajtóból méltóztatnak tudomással birni, azon magyar nemzetellenes áramlatról, mely már a múlt évtized elején, de fokozottabb mérvben az utóbbi években kezdett elterjedni, s a nemzeti érzületet, a magyar állam biztonságát és polgárai egymás közötti békés megférhetőségét komoly veszélylyel fenyegette.

Fájdalom! A fenyegetések csakhamar acuttá lettek és tetteikben is nyilvánultak, minék igazolására szolgálnak azon már ez ideig is elkobzott számtalan izgató s lázító folyóiratok és nyomtatványok, melyek az anyaország nem magyar lakta megyéiben, mint a felvidéken a tótok és a délvidéken a szerbek és ráczok között, de leginkább az erdélyi részeknek románok által lakott városaiban és községeiben lettek célzatosan terjesztve s részben magában az országban előállítva, részben pedig külföldről becsempészve.

Egy ilyen esettel állunk jelen alkalommal is szemben.

A „Románische Revue“ Bécsben nyomtatott, az ország határain átcsempészett, de a gondviselés javából lefoglalhatott 1892. évi 8. és 9-ik füzetek fekszenek a bíróság asztalán, elkobzások és megsemmisítések feletti határozathozatal kimondása végett.

Tek. kir. Törvényszék! A mennyire kell hogy védje egy jogállam alkotmánya és törvénye a sajtószabadságot minden, annak jogtalan meghilincselésére irányuló erőszaktól, oly mérvben kellett hogy gondoskodjon suverenitásából folyó hatalmánál fogva oly eszközökről is, melylyel a hazafiatlan, az állam biztonságát veszélyeztető és káros kihatású sajtó működésének vétőt mondhat.

Hogy pedig a „Románische Revue“ merényletének határt szabva, vétőre kell a bíróságnak karját felemelni, azt kimondotta a tekintetes törvényszék már a mai végtárgyalás folytán akkor, midőn megállapította, hogy a „Románische Revue“ lefoglalt füzetek, melyek a „Román kérdés Magyarországon és Erdélyben“ című és a „Replikában“ megjelent közlényt helyenkint bő kivonatban, helyenként szó szerint közlik és hirdetik, az 1878. évi V. t.-cz. VI-ik fejezetének 172. és 173. §§-aiban meghatározott izgatást állapítják meg.

S mivel a törvényhozás bölcsessége és előrelátása, büntető törvénykönyvünk 62-ik §-ában, oly

És emlékezetembe föltűntek régi képek,
Megannyija tanuja az Örzi hű szívének;
Kiként ha bús vándornak remény szökik szívébe
S befényesíti útját: tünt föl multannak képe.

Hogy újra elől kezdjem — gondoltam — késő arra
Mélyebben szántottam már ekémmel az ugarba;
Oszti' mások is elváltak, elválhatok hát én is
Szívembe nyilalott ám valami fájó mégis.

Befordult jó az éjbe a göncz'elszeker rúdja,
Hogy messziről hívólag föltűnt a házunk újra,
A konyhamécses égett, a szív remeg a fénytől,
Nem örömebe' annak, ki özvegyiségre készül.

A mint beléptem ott állt terítve már az asztal
A tiszta tányérokka a hófehér abroszszal,
Írásaim bedugtam jó mélyen a zsebembe
S a vacsorához láttam magam ki se pihenve.

És Örzi úgy tett, mintha nem is vett volna észre
De lesett a zsebembe, mint macska az egérre,
Csilingelt a pohárral és a kanállal játszott
S fordítva kézbe vette s olvasta az újságot,

Ahogy megvacsoráltam, kivette az írásom
Gondolta mi lehet benn, gondoltam én se bánom.
Főlkeltem és egy nótát dudolgtaték magamban
Vidám nótát egykedvűn, de mindjárt abba hagytam,

Mert Örzi a szublótból kivette okuláját
S szeme a kontraktuson nagy óvatosan járt át;
Betűzte sorról sorra — az írást rég tanulta
S az ügyvéd ur írása sokszor nagyon is furcsa, —

esetekben is megadta az államhatalom végrehajtó közegeinek a jogot a büntetendő cselekményt tartalmazó nyomtatványok elkobzására és megsemmisítésére, midőn az azokérti sajtójogi felelősséggel tartozó személyek, mint a jelenben is, külföldön tartozkodásuk miatt, felelőség alá nem vonhatók;

tisztelettel kérem a tekintetes kir. Törvényszéket, miszerint az általam felhozottak és a már idézett törvény §-a alapján a „Románische Revue“ izgatást tartalmazó 1892. évi 8. és 9-ik füzetek elkobzását és megsemmisítését ítéletileg is kimondani méltóztassék!

Az igénylők közül elsőbb *Olariu Elek* terjesztette elő védelmét. — Mindenekelőtt megtámadta a dévai kir. ügyészség vezetőjének eljárását s azt a kir. ügyész személyes ellenszenv és jogosulatlan zaklatásból keletkezett önkényes és törvényellenes eljárásának tartja.

Rátérve az ügy érdemére, utal a felolvasott felelőzéseiben részletesen kifejtett érveire, melyek szerint a btkv. 62. §-ában megnevezett személyek ellen és csak akkor lennének elkobozhatók a füzetek, ha azoknak büntetendő cselekményt tartalmazó volta már előzetesen megállapított volna.

De ő tőle, mint előfizetőtől, a kérdéses folyóirat semmi körülmények között el nem kobozható.

Kéri a tőle elvett füzetek visszaadásának elrendelését s végül megjegyzi még azt, hogy a Replikának tartalmát sem a kir. ügyész, ki a malitiosus eljárást inscenizozta, sem pedig a vádhatóság jelenbeni képviselője nem is ismeri.

Krajinik Romulus dobri esperes hasonlóképp megtámadja a kir. ügyész eljárását és felveti a kérdést, hogy lehet őt izgatással vádolni, kinek hazafias gondolkodása kétségbe nem vonható, s ki sohasem izgatott?

Mily jögon bánhatott vele a kir. ügyész ugy el, mint egy tolvajjal s mily jögon vétette el birtokából, mint előfizetőtől oly folyóiratnak példányait, melyeknek postai szállítása betiltva nem lett?

Majd politikai fejtegetésekbe bocsátkozva, begigazolni kívánta, hogy a tőle törvénytelenül lefoglalt füzetek izgatást nem tartalmaznak s ezek alapján hasonlóképpen kéri füzetek, melyekhez igényt tart, visszaadását.

Dr. Farkas Béla, mint Tiniuk Titus kirendelt védője, védence nevében, ügyvédi és védői köteletségénél fogva, annak a „Románische Revue“ füzetéhez való jogát és igényét fenntartja és ennek alapján azok elkobzása és megsemmisítése ellen tiltakozik.

A védő ügyvéd beszéde a nagyszámu — főleg románokból álló — hallgatóság részéről egy hangos „se traesca“-t provokált, minék következtében az elnök a hallgatóságot figyelmeztette, hogy ugy tetszés-, mint nemtetszés nyilatkozatoktól tartozkodjanak.

Az igénylők védelmére a kir. ügyész következőkben mondotta el hazafias választát:

„Az igen tisztelt igénylő urak előterjesztésére, kénytelen vagyok röviden a következőket válaszolni:

Mindenek előtt tiltakozom az *Olariu Elek* és *Krajinik Romulus* igénylők azon kijelentései ellen, mintha a „Románische Revue“ füzetek tőlök lett lefoglalása, a dévai kir. ügyészség vezetőjének speciell személyök ellen intézett malitiosus ténykedése lenne, mert az eljárás kir. ügyészt nem a személyes ellenszenv, avagy alap nélküli zaklatás, hanem a hivatali eskü és kötelességtudat mellett a legszentebb erény, a honfűi kötelesség vezette és szabta kötelességévé, hogy az inkriminált füzetek lefoglalását és ez által azoknak a haza javára ártalmatlanná tételését minden a törvény és jogszabályaink szerint rendelkezésre álló eszközökkel foganatosítsassa.

S hogy a vádhatóságról még a gyanunak árnyékát is elhárítsam, hogy nem tudja a „Replika“, illetve

S hogy olvasott belőle, kezét nyujtotta lágyan,
S könyezve csak azt mondta: sok mit neki testáltam
És aztán sirni kezdett, óh oly szívszaggató volt
S mit évek óta nem tett, reámborult s megcsókolt.

Oszti' fogtam az írást mind, eztán minék a' nékem
Tanácsra, kontraktusra nem lesz többé szükségem;
Feledjük a tehént el, sohse kerüljön pörre
Köztünk s szeressük egymást, hűségesen örökre.

S jövőre megígérttem, meg nem haragszom rája
Törjön bár a világnak össze minden pohárja
S ő úgy találta eztán az a jóságos isten
Egy mennyországot fog teremni nekünk itt lenn.

Igy ültünk ott csacsogva; későre nyúlt az éjbe
S mi még csak ottan ültünk susogva, nevetgélve;
Beszéltünk szép időkről, hogy kértem a kezét meg
S azóta, hogy mi történt mig újra most enyém lett.

Tudom nem értünk egyet ma sem minden dologba
De hát vigyázni kell csak és nem kerül haragra,
Ha egyikünk boszús lesz, jókedvű lesz a másik
Majd ő is enged, én is és így lesz en' váltig.

Tudom papucsna'k vél majd, ha mind ezt elbeszélem.
De lássa, hogy elmondtam oly jól esett a' nékem.
Megáldja az uristen ügyvéd urat érette
Mert, hogy így végződött mind az, a kontraktus tette.

S most írja össze ügyvéd ur, mi jör érte
Szivesen megfizetjük, nekem sokat megért e'
Oszti' gazdag vagyok most már, világgal nem cserélek
Mert az egész viláért sem adnam Orzsikémet

Aranka itt elbucszott tőlem, s miután még megígértem neki, hogy reggel korán fogjuk egymást viszont látni, felnyitotta a kis ajtót s eltűnt a szemeim elől. En e meglehetősen regényes eset után lakásomra mentem. De hiába akartam aludni, nem jött álom szemeimre.

Másnap reggel az esti esemény kissé még mindig lázban tartott. A reggeli sehogy sem akart izleni; de mindamelllett ígéretemhez képest megjelentem az erdészlakban. Az ajtóhoz érve, valami kimagyarázhatlan érzés fogott el. Hátha megtudja a valót? Mi történik akkor? Ilyen s hasonló gondolatokkal eltelve, léptem be az erdészlakba.

Aranka már várt reám. Most még sokkal szebb volt, mint az előző nap estéjén.

Egy kissé remegve léptem hozzá.

Szerencsémre az egész háznál senki sem ismerte fel a családást; mindenki Aranka vőlegényének, Gabinak gondolt.

Aranka papája, egy Sohlya bátyámhoz hasonló vigkedélyű öreg ur, szintén per Gábor öcsémnek szólított. Tehát most már felvettem a Gábor nevet a vőlegényi címmelel együtt.

Ezután, mint Aranka jegyese naponkint megjelentem az erdész lakban. Aranka sürűen figyelmeztett szórakozottságomra; hiába! nehéz volt a vőlegényi szerep.

Nap, nap után mult és én mindig Aranka közelében voltam. Szerepembe egy hét múlva egészen beleéltem magamat s most már felette nehéz lett volna a valás; mert nagyon szerettem egy kedély-gazdag erdei rózsát.

Eddig, ha megláttam egy szép nőt, nem volt ily bő alkalmam vele ismeretséget kötni; mert a tudomány férczelt rongyaihoz voltam kötve: ezeket kellett betűznöm, de most egy heti idő alatt ez engyali-lélek közeléte teljesen megbabonázott.

Ama nevezetes első est óta éppen nyolcz nap telt el, midőn egy már általam sejtett körülmény lelohasztá szerelmemet: ugyanis megjött — az igazi Gábor.

Épen ablakomból néztem a fürdő remek panorámáját, a Hargitta pompás képét, midőn az erdészlak előtt megáll a posta-kocsi s egy éltesebb ur kíséretében egy teljesen hozzám hasonló egyén, lép le a kocsiról. Csodálatos. Épen olyan szőke, mint én; magassága is akár az enyém; és ami a legeredetibb, még a felöltője is olyan színű és szabásu, mint az enyém.

Amint szobám ablakából kivehettem, Arankával a kis-ajtóban találkoztak.

Másnap reggel csöpp kedvem sem volt lakásomból kimozdulni; annál inkább az erdészlak-felé közeledni.

Végig hevertem a szoba rozszant divánján s olvasáshoz fogtam. Azonban alig olvastam el néhány lapot, hangos kopogtatás hallatszott ajtómon s egy feketebe öltözött egyén, egy egyenruhás főhadnaggyal lépett be szobámba.

— Ah! hát ön is itt van Sajtos ur? szólal meg a főhadnagy.

— Bocsánat uram, — mondám én, nevem Sár-vary Sylveszter és hozzá tanár vagyok Csongrádról.

— Bocsánat! Én Weinberten főhadnagy és barátom Szőlősy Dániel ügyvéd, Sajtos Gábor ügyvéd ur megbízásából jelentünk meg önnél, hogy részére elégtételt szerezzünk öntől, Hegyeshalmi Aranka kisaszony, Sajtos ur menyaszonyának megsértése miatt — mondá akadozva a főhadnagy.

— Nem tehettem egyebet, minthogy megnevez-

tem segédeimet, Farkas Gerő jogászt és Kovács Henrik technikust, a kik szerencsémre épen a fürdőben időztek.

Segédeink fegyverül a pisztolyt választották. Én egy csöpp kedvet sem éreztem a pisztoly csöve elé állani. Igaz, majd azon lesznek, hogy ne történjék sebesülés, semmi katasztrófa.

A párbaj másnap délelőtt 9 órára lőn megállapítva. Hely az Oláhfalú melletti fenyves nyugati oldala.

Délután megírtam végakaratomat és néhány levelet. Ki tudja nem maradok-e a párbaj színhelyén halva?

Másnap reggel épen kilenczet ütött volna az oláh-falusi toronyóra (ha volna), midőn segédeimmel és a fürdő alorvosával a kijelölt helyre értünk. Ellenfelem már várt reánk. Orvosa az az öreg ur volt, ki a posta kocsin jött vele; arcvonásai felette ismerősek valának előttem, mintha ismerném őt, láttam volna valahol; de most ez egyszer emlékezetem cserben hagyott, nem tudtam, ki lehet.

Én az alorvossal beszélgettem, míg segédeink a pisztolyokat töltötték meg.

A kapitány mérte ki, a harmincz apró lépéseivel a harmincz lépést.

Szőlősy Dániel, ellenfelem segéde, adta kezünkbe a pisztolyt.

A szokásos eredménytelen békítési kísérlet után én lőttem először. Minden célzás nélkül fel a levegőbe Golyóm nem talált.

Ekkor ellenfelem emelte fel pisztolyát és célzott.

Borzasztó volt ez a néhány másodperc. Észrevettem, hogy épen a fejemet veszi célba, de azt is láttam, hogy reszket a keze... Végre lövés elcélult... Megtántorodtam. A golyó nyakamba fúródott.

Az orvos — ellenfelem orvosa is — nozzám ugrott s konstataálta, hogy nem épen halálos, de súlyos a sebesülés.

Ellenfelem is hozám jött s kezét nyujtotta. Azután mindnyájan a közelben lakó erdőör házába mentünk, hogy sebam ott kötözték be; mert erősen vérzett. Itt aztán levették felső ruhámat, hogy annál könnyebben végezhessek a műtétet.

Egy arczképet hordtam kis koromtól fogva nyakamban, mely szegény anyám ölében engem és testvéremet ábrázolt. Ez arczkép egy selyem szalagon függő mely most, hogy a fürdő orvosa sietet elszakadt és a földre esett.

Az öreg orvos lehajolt érette és felvette. Azután sokáig nézegette s arczá szüütelenn halványabb lett. Majd meg mutatta ellenfelemnek. Ez szintén egy keretet húzott elő, a melyet hosszasan nézegettek. Végre az öreg reszkető hangon következő kérdést intézte hozzám:

— Ezt — mondám — még szegény édes anyám adta akkor, midőn örökbe adott Müller Sándorhoz. A kép szegény anyámat, iker testvéremet és engem ábrázol.

Az öreg orvos ekkor könnyezve borult reám és össze-vissza kezdett csókolni. Én először nem is tudtam mire vélni e köny- és csókHzáport.

— Fiam! Sylveszter; oh bocsáss meg nekem, atyádnak és Gábornak, a te iker vérednek, hogy így megsebezttünk: halálotat kívántuk.

Hogy pedig bővebb magyarázattal szolgáljak, szükségesnek látom megmondani, hogy a mi családi nevünk Schwarz volt, a mely nevet atyám most is viseli. Négy éves koromban engem Müller Sándor vidéki birtokos vett örökbe, oly feltétellel, hogy minden vagyonát reám hagyja. Azóta csupán egyszer

láttam atyámat és testvéremet, ezelőtt tiz évvel. A mult télen meghalt nevelő atyám és én ekkor a rosszul hangzó Schwarz nevet Sárvarira magyarosítottam.

Testvérem pedig, a ki jelenleg egyik erdélyi megye aljegyzője Sajtosra magyarosította.

Tehát meg van fejtve a nagy hasonlóság és alapos tévedés.

A kerülő lakásból egyenest az erdészlakba hajtattunk, hol aztán én szépségesen bocsánatot kértem Arankától és az öreg erdészről meggondolatlan írfámért.

Ehhez a történethez tartozik elbeszélmem, hogy tegnap kaptam meg az Aranka és Gabi lakadalmára szóló meghívót; ezenfelül még két ajánlott levelet is, a melyben Aranka és Gabi szívemre kötik, hogy november 18-án okvetlen ott legyek.

— Menjek? Ne menjek?

Megyek!

Szentkereszty Tivadar.

A kis lutri huzásai.

Budapest decz. 23.	5	33	2	10	78
Nagy-Szeben decz. 27.	72	49	36	22	38
Brünn decz. 20.	22	61	47	62	4
Temesvár decz. 16.	44	43	2	1	67

Lapvezér: **Kroll Rudolf**, k. r. főgymn. tanár.

Felelős szerkesztő: **Sándor Vidor**.

Kiadótulajdonosok: **Kroll és Társa**.

HIRDETESEK

A „Hasznos Mulattató“ és „Lányok Lapja“

kiadóhivatalában megjelentek és

Budapest, Granátos utca 1. szám

kaphatók

a következő ifjusági könyvek:

„REGÉS MESÉK“

képekkel, írta: *Ghiczy Emilia*.

Diszkötésben 45 kr

„Jutalomkönyv“

szorgalmas fiuk és lányok számára.

Sok képpel, írta: *Dolinay Gyula*

Diszkötésben 45 kr.

„Kik voltak a Honvédek?“

Képek a szabadságharc történetéből.

Számos képpel, gyönyörű diszkötésben, 1 frt.

„REJTETT KINCS“

regény az amerikai életből.

Számos képpel, diszkötésben 70 kr.

!! T a l á n y !!

Mi a legczélszerűbb

karácsoni s ujévi ajándék?

Egy pontosan járó inga-, falióra, vagy arany-, tulla-, ezüst- és nikellezsebóra, továbbá arany-, ezüstlánc, aranygyűrű, fülbevaló, arany- és ezüst-karkötő, melltűk, inggombok gyémánt- és brilliánt-gyűrűk stb.

Ezen czikkeek legszebb kivitelben és olcsó, szabott árak mellett kaphatók

SCHÖN ADOLF és TÁRSA

óra- és aranyemü üzletükben

Déván, főtér,

a hova mindenki forduljon, a ki elromlott óráját nem túlságosan olcsón, de **alaposan** akarja megcsináltatni.

karácsoni s ujévi ajándék?

Mi a legczélszerűbb

!! T a l á n y !!

A még eddig felülmulhatatlan valódi

Malártsik-féle

patkányirtó-pogácsa

azon rendkívüli pusztító szer, amely rohamosan kiirt patkányt, egeret és vakondot anélkül, hogy más házi állatoknak kárt okozna.

Ezen patkányirtó szer sem Phosphort, sem Strychnint, sem Arzenikumot vagy más méregként ható szert nem tartalmaz, tehát házi állatoknak teljesen ártalmatlan.

1 nagy csomag ára használati utasítással 30 kr. = 60 fillér.

1 kis „ „ „ „ 15 „ = 30 „

Viszont elárusítók kedvezményben részesülnek. — *Próbarendelmények*, melyek 4 kis vagy 2 nagy csomagból állanak, legczélszerűbben 80 kr. előre beküldése mellett, ajánlott levélben portómentesen eszközöltetnek. — Ezen patkányirtó szer valódi és mindig friss minőségben kapható Magyarország minden nagyobb fűszer- és gyógyáru kereskedésében.

Malártsik György,

az igazán bámulatos hatásu patkányirtó pogácsa feltalálója

Sátor-A.-Ujhelytt (főtér).

Raktár: Déván: Steiner Ferencz, — Szászvároson: Wallepagi F. uraknál.